

РЕШЕНИЕ

№ 2927

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2518** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 24.01.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13739/2022 г., е потвърден Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция пътна инфраструктура при МРРБ, с който, на основание чл.179, ал.3 във вр.с чл.187а, ал.1 от Закона за движението по пътищата, на С. Т. И. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв. за нарушение на чл.139, ал.6 от същия закон.

Недоволно от решението е останало наказаното лице, което с касационна жалба, подадена чрез адв.П., в срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН, го обжалва и моли за отмяната му и отмяната на потвърдения с него ЕФ. Касаторът твърди, че в съдебното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно е приложен материалният закон. Отрича съставомерността на деянието от субективна и обективна страна. Настоява, че случаят е маловажен. В съдебно заседание, редовно призован, касаторът не се явява и не се представлява. Пълномощникът му адв.П. е подал писмено становище, в което застъпва становище за неправилност на първоинстанционния съдебен акт. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касационното оспорване – АПИ, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София град, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана По същество касационната жалба е основателна по следните съображения: Предмет на настоящото производство е Решение от 24.01.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13739/2022 г., с който е потвърден ЕФ № [ЕГН], издаден от АПИ. ЕФ е издаден за това, че на 28.03.2022 г. в 09:59 ч С. Т. И., в качеството му на собственик на лек автомобил лек автомобил С. К., рег. [рег.номер на МПС] (към инкриминираната дата - собственост на касатора И.) на територията на Столична община, по главен път А-1, км 0+472, с посока - намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, е управлявал посоченото ППС, без за него да е заплатена дължимата пътна такса. Нарушението било заснето с устройство № 20012, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата и регистрирано под № DV441B70FA8670CBE053031F160AF4E1. Нарушението е квалифицирано по чл.139, ал.6 ЗДвП. За така констатираното на основание чл.179, ал.3 във вр.с чл.187а, ал.1 ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв.

За да потвърди електронния фиш, СРС е приел, че видно от снимковия материал, приложен към ЕФ - доказателствен запис от електронната система на инкриминираната дата е установено управление на посоченото МПС по платената републиканска мрежа, за което не е била заплатена дължимата пътна такса. Съдът се е позовал на оборимата презумпция по чл.187а, ал.1 ЗДП, при наличието на която и при отсъствие на твърдения някой друг да е управлявал превозното средство, поради което законосъобразно фишът е бил адресиран до собственика на автомобила. СРС е обсъдил приложената към жалбата разписка за електронна винетка, като и приел същата за непротивопоставима на обвинителната теза в ЕФ, доколкото посоченият от потребителя регистрационен номер (РВ 8398) бележи само частично прекриване с този на процесното МПС (РВ 8398 СН). Приел е електронната система по чл.167а, ал.3 ЗДП за технически изправна.

Така постановеното решение е неправилно.

Установената по делото фактическа обстановка изцяло съответства на събраните в хода на производството доказателства.

При правилно изяснена фактическа обстановка първоинстанционният съд е постановил неправилни изводи по съществуващото на спора.

На 20.06.2021 г. поради грешка при изписване на рег.№ на автомобила си касационният жалбоподател е заплатил винетна такса по чл.10, ал.1, т.1 ЗП за МПС рег.№ РВ8398, категория 3, с период на валидност от 20.06.2021 г. до 19.06.2022 г., като за извършеното плащане получил разписка, както и писмо на електронната си поща, че покупката му е успешна и че въведените данни са съхранени, а електронната винетка е получила идентификационен номер (л.7 от НАХД № 13739/2022 г.). В

конкретния случай по категоричен начин е установено, че водачът и собственик на МПС е заплатил дължимата винетна такса, което се установява от приложената по делото разписка за електронна винетка. Тъй като в нея непълно е посочен и деклариран рег.№ на МПС, е налице електронна винетка при неправилно декларирани данни.

Макар и формално да запълва обективните признаци на нарушението по чл.179, ал.3 във вр.с чл.187а, ал.1 ЗДвП, в случая не е налице съставомерно поведение, доколкото изцяло липсва субективната страна на деянието. Този извод не се променя и при съобразяване нормата на чл.5, ал.3 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние (Наредбата за таксуване на ППС), в която е предвидено, че отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е съответно на собственика или на ползвателя, като в случай на неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена дължимата винетна такса. Въпреки това посочената презумпция е оборима и това е станало посредством събраните в хода на производството доказателства. След като касаторът е заплатил винетна такса в необходимия за това размер за едногодишна такава, макар и с непълно посочен рег.№ на МПС, то не може да се приеме, че горното правило е спазено. Следва да се има предвид, че в тежест на административният орган е да създаде такава система за продажба на винетки, която да не позволява издаване на разписка или друг документ, удостоверяващ плащането на дължимата пътна такса, ако въведеният регистрационен номер е непълен или няма автомобил регистриран в страната с този регистрационен номер. След като административният орган при плащане на пътна такса за автомобил с непълен регистрационен номер издава документ за прието и редовно извършено плащане, с което въвежда в заблуждение платеща, че е изпълнил вмененото му от закона задължение, не може впоследствие същият орган да твърди, че е осъществил състав на административно нарушение, още по-малко, че плащането на винетна такса при сгрешен или непълен регистрационен номер на ППС представлява административно нарушение, извършено при груба небрежност.

В тази връзка, извършената законодателна промяна в Закона за пътищата /ДВ бр.14/2023 г./ сочи, че очевидно съществуващата преди тази дата и към датата на извършване на конкретното нарушение, за което е издаден обжалвания електронен фиш, правна уредба е била непълна, неясна и създаваща предпоставки за извършване на такива деяния, които само формално осъществяват състава на нарушението неплащане на дължимата пътна такса за ползване на пътищата.

Съгласно чл.10а, ал.3 ЗП винетната такса се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство след деклариране на регистрационния му номер, категорията на пътното превозно средство и периода на валидност и важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от собственика или ползвателя му. По силата на ал.3а от същия нормативен текст (нова, ДВ, бр. 23 от 2021 г., в сила от 19.03.2021 г.), отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е на собственика или на ползвателя му. При неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно

средство не е заплатена винетна такса. В чл.5, ал.2 и ал.3 от Наредбата за таксуване на ППС е предвидено, че при заплащане на винетната такса собственикът или ползвателят декларира регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му и периода на валидност на винетната такса съгласно периодите, посочени в чл.4, ал.2, като същата важи само за ППС, чийто регистрационен номер правилно е бил деклариран от съответното лице. Отговорността при неправилно декларирани данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е съответно на собственика или на ползвателя, като в случай на неправилно декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена дължимата винетна такса. Разпоредбата на чл.5, ал.3 от наредбата не може да обоснове административнонаказателната отговорност по чл.139, ал.6 ЗДвП, а единствено поражда задължението съответното лице, когато се констатира погрешно деклариране, да заплати наново винетна такса.

Законодателят не е регламентирал реда, по който собственикът или ползвателят на ППС следва да декларира релевантните за закупуване на електронна винетка обстоятелства, сред които е и рег.№ на автомобила. Отговорността е пряка последица именно от неправилното деклариране, което е и основният релевантен факт, който следва да бъде установен. В настоящия случай въобще не е изследвано от административнонаказващия орган как са декларирани данните и дали в случая е налице неправилно деклариране от страна на наказаното лице, което да е предпоставка за ангажиране на отговорността му. Липсват твърдения, както и доказателства, ангажирани от наказващия орган, от които да бъде обоснован извод, че се касае за неправилно деклариране от страна на административно-привлеченото лице. В този смисъл не е доказано осъществяването на административното нарушение, още повече, че ответникът по касация не твърди, че съществува автомобил с рег.№ РВ8398, за който е заплатена годишната винетна такса, а и доколкото регистрационните номера на автомобилите задължително съдържат буквено-цифрови знаци в разред от осем символа. Отговорността при неправилно декларирани данни не следва да се приравнява на отговорността, която следва при абсолютна липса на заплатена винетна такса. Като е приела плащането за редовно на годишна винетка за така въведения регистрационен номер и е издала на жалбоподателя разписка за електронна винетка, Единната система за събиране на пътни такси е предизвикала заблуждение у собственика и водач на МПС, че е изпълнил задължението си и е заплатил винетна такса и че ползва правомерно пътната мрежа. АНО не е доказал наличието на всички елементи от фактическия състав на твърдяното административно нарушение и не е установено по безспорен начин наличието на законовите предпоставки за ангажиране отговорността.

Изложеното до тук налага да се приеме, че касационната жалба е основателна, а обжалваното решение на районния съд е неправилно и следва да бъде отменено, като заедно с това бъде отменен и обжалваният Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция пътна инфраструктура.

С оглед изхода на делото и направеното искане за присъждане на разноски от касатора, в полза на последния следва да се присъдят такива в размер на 760 лв. съгласно представения списък (л.18). По делото са представени договори за правна защита и съдействие (л.5 от НАХД № 13739/2022 г. и л.9 от настоящото дело), в които са договорени възнаграждения съответни в размер на 360 лв. и 400 лв., изплатени

изцяло.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 24.01.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13739/2022 г., вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция пътна инфраструктура при МРРБ, с който на С. Т. И. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв. за нарушение на чл.139, ал.6 от Закона за движението по пътищата,

ОСЪЖДА Агенция Пътна инфраструктура – С. да заплати на С. Т. И. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], сумата от 760 лв. /седемстотин и шестдесет лева/, представляващи разноси за две съдебни инстанции – по НАХД № 13739/2022 г. на Софийския районен съд и по адм.дело № 2518/2023 г. на Административен съд-София град.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.